

kunnet samle — jeg for mit Vedkommende f. Eks. om Instrumenter, om Gummi og Harpiks og mange andre Ting —, saa var det selvfølgelig ikke vore egne Tanker, men det var Resultatet af Udvalgsarbejdet, som blev meddelt Kommissionens Medlemmer. Dette er ogsaa Tilfældet for Drikkevarernes Vedkommende. Toldinspektør Moltzen meddelte som sagkyndig paa dette specielle Omraade Kommissionen alle de Oplysninger, som vare indsamlede om Drikkevarer. Et Uddrag af disse Oplysninger findes i Toldkommissionens Forhandling, som jeg her holder i min Haand, nemlig i Afdeling B. Dette Uddrag er foretaget af Kommissionens Sekretær med den samlede Kommissions Billigelse, saa der er ikke nogen særlig Grund til at sige, at det er en enkelt Mand, der har udtalt det, som jeg sidst citerede, thi jeg ved ikke rettere, end at det for det første staaer for det vedkommende samlede Udvalgs Regning, og dernæst for Kommissionens Regning, idet det er Kommissionens Sekretær, der uden Modsigelse fra nogen Side har meddelt Oplysningerne. Men det, som her er Tale om, det, som jeg citerede i forrige Møde, maatte jeg maaske tillade mig at citere igen. Det er følgende: „Indførselstolden maa absolut staa i et bestemt Forhold til den indenlandske Afgift, thi medens en større Nedsættelse i Beskyttelsen vil virke ødelæggende paa hele vor Brænderidrift, vil en større Beskyttelse medføre en lang større Forfalskning eller Blanding, ja man kan vel sige Tilvirkning af Cognac, Rom etc. med indenlandsk Spiritus.“ Jeg skulde alligevel tro, at hvor uenig det ærede Medlem end kan være med mig i Formen for Stempelskatten, vil han være enig med mig i, at vi skulle have en Skat paa den indenlandske Produktion, som er lig med — nej, ikke lig med, for der er en Toldbeskyttelse af 31,45 Øre pr. Pot Spiritus af 100 pCt. —, men dog nogenlunde svarende til Tolden paa Indførselen. Det er et Princip, som jeg egentlig ikke har hørt modsagt fra nogen Side, ikke en Gang af det ærede Medlem. En anden Sag er Skattens Form, det er jo et Spørgsmaal for sig selv, men selve Tanken, som her er udtalt, ved jeg ikke rettere, end at hele Toldkommissionen var enig i. Naar Mindretallet antydede en Stempelskat, kan det godt være, der var Meningsforskel om den Ting.

Jeg skal nu ikke opholde det høje Ting længere, kun vil jeg gerne henvende et Par enkelte Slutningsbemærkninger til

det ærede 7de Medlem for 1ste Kreds (Brandes) — jeg ser ham ikke i Øjeblikket. Sidst, da han havde Ordet her i Salen, lod han til at interessere sig meget for mig, idet han udtalte Ønsket om, at jeg maatte blive en lykkelig Mand, han var kun bange for, at jeg ikke blev det, naar jeg ikke fik mit Ønske med Hensyn til Værditold gennemført. Han citerede nogle Ord, som jeg skulde have brugt i 1899 om, at jeg vilde prise mig lykkelig, dersom den Overbevisning mere og mere kunde brede sig, at Vægttold er uretfærdig og Værditold det eneste rigtige. Det er meget muligt, at jeg har sagt noget saadant; jeg drager det slet ikke i Tvivl. Det ærede Medlem har vistnok Ret deri, thi det stemmer godt med min Overbevisning. Men jeg har aldrig noget Øjeblik drømt om, at vi i en nær Fremtid skulde naa til at faa Vægttolden fuldstændig afskaffet og Værditold i Stedet; det, jeg stadig har tænkt paa, er kun, at vi maatte stræbe fremad mod dette Maal. Og nu er det saaledes, at det foreliggende Toldforslag indeholder 3 Gange saa stort et Beløb i Værditold som den nugældende Toldlov. Efter Gennemsnittet for 1902—04 indbringer den nugældende Toldlov omtrent 800,000 Kr. i Værditold, medens det foreliggende Toldlovsforslag vil medføre en Værditoldbeskatning af 2,400,000 Kr. Hvis Udviklingen bare gaar i den Retning, er jeg meget vel tilfreds og meget glad, thi det er i den Retning, jeg ønsker, den skal gaa, og det tyder ogsaa paa, at jeg nok vil blive en lykkelig Mand.

Saa var der en anden Bemærkning, som ogsaa gælder det ærede Medlem, og som jeg gerne vilde slutte med. Det ærede Medlem talte noget om Sammensmeltning og Forlig og om, at dette Toldlovsforslag havde den Opgave at samle Højre og Venstre osv. Jeg forstod ikke rigtig det ærede Medlems Mening i saa Henseende; for jeg vil sige, at hvis dette Toldlovsforslag — hvad jeg nu for Resten tror — indeholder gode Muligheder for at samle Højre og Venstre, saa er det jo en udmærket Egenskab ved det. Det er jo da ikke Meningen, at vi skulle staa her og slaa i Bordet for hinanden og sige: Saadan og saadan skal det være, og kunne vi ikke faa vor Villie igennem, saa Krig paa Kniven! Saaledes har jeg aldrig, saa gammel som jeg er, forstaaet Rigsdagsvirksomheden; jeg har tværtimod mange Gange sagt — og jeg skal gentage det i Dag —, at en hvilken som helst Lov, som peger fremad mod det, jeg ønsker, selv